

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εν Ἀθήναις τῇ 23 Νοεμβρίου. 1939

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 505

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

Ἀναγκ. Νόμος 4π' ἀριθ. 2094. 1939

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων «περὶ φόρου ἐπὶ τοῦ κύκλου ἐργασιῶν, καθαρῶν προσόδων κλπ.».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασισμένῃ καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

1. Ἐὰν κατὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ κύκλου ἐργασιῶν ἀσκηθῇ ἐνστάσις περιέχουσα καὶ ἰσχυρισμὸν ὅτι ἡ ἐγγραφεῖσα ἐπιχείρησις δὲν εἶναι βιομηχανικὴ ἀναπτέλλεται ἡ διαδικασία βεβαιώσεως τοῦ φόρου, ὃ δὲ ἐν τῇ ἐνστάσει περιεχόμενος τοιοῦτος ἰσχυρισμὸς παραπέμπεται πρὸς ἐκδίκασιν ἐνώπιον Ἐξιδικοῦ Φορολογικοῦ Δικαστηρίου, ἐδρεύοντος ἐν Ἀθήναις καὶ συγκεκριμένου ἑξ :

α) Ἐνὸς Συμβουλίου τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὡς πρὸς ἀξίαν, ὁριζομένου μεθ' ἑνὸς ἀναπληρωτοῦ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ πρότερον τοῦ Προέδρου τοῦ Σώματος.

β) Ἐνὸς οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου ἐπὶ βαθμῷ Διευθυντοῦ.

γ) καὶ δ) δύο ἐτέρων οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων ἐπὶ βαθμῷ τοῦλάχιστον Τμηματάρχου β' τάξεως.

ε) Ἐνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ ἐν Ἀθήναις Συνδέσμου Βιομηχανῶν καὶ Βιοτεχνῶν, καὶ

στ) Ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῆς ἐν Ἀθήναις Ὀμοσπονδίας τῶν Βιοτεχνικῶν Σωματείων.

2. Τὰ ὑπὸ στοιχεῖα β', γ' καὶ δ' ἐξ οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων, ὡς καὶ μεθ' ἑνὸς δι' ἑκαστον ἀναπληρωτοῦ, ὁρίζονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

3. Τὰ ὑπὸ στοιχεῖα ε' καὶ στ' μέλη ὁρίζονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐκ πίνακος, ὑποβαλλομένου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ὑπὸ τῶν οἰκείων Ὁργανώσεων, περιέχοντος τοῦλάχιστον πέντε ἐκ τῶν μελῶν αὐτῶν.

Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως ἢ ἀμελείας τῶν οἰκείων Ὁργανώσεων πρὸς ὑπόδειξιν τῶν μελῶν, ὃ ὁρισμὸς τούτων ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κατ' ἀπὸστον κρίσιν αὐτοῦ.

4. Χρὴν γραμματέως τοῦ Ἐξιδικοῦ Φορολογικοῦ Δικαστηρίου ἐκτελεῖ εἰς τῶν εἰρηγητῶν ἢ γραμματέων τῆς Διευθύνσεως Φορολογίας Προσόδων ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ἢ εἰς τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἐν Ἀθήναις Οἰκονομικῆς Ἐφορίας φορολογίας Ἀνωνύμων Ἐταιριῶν ὁριζόμενος μεθ' ἑνὸς ἀναπληρωτοῦ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ ἐγχειριζομένη, ἢ κοινοποιουμένη ὑπὸ τῆς ἐπιχειρή-

σεως ἐνστάσις, ἢ περιέχουσα τὸν ἰσχυρισμὸν ὅτι ἡ ἐπιχείρησις δὲν εἶναι βιομηχανικὴ καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν ὑπαγεταὶ εἰς τὸν φόρον κύκλου ἐργασιῶν ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων, δεῖν νὰ περιλαμβάνη :

α) τὸ βνοματεπώνυμον τοῦ ἐνισταμένου, τὴν ἐπωνυμίαν καὶ τὴν διεύθυνσιν τῆς ἑδρας τῆς ἐπιχειρήσεως.

β) τὸν νόμιμον ἐκπρόσωπον τῆς ἐπιχειρήσεως μετὰ τῆς διευθύνσεως τῆς κατοικίας αὐτοῦ.

γ) τὸν ἀριθμὸν, τὴν χρονολογίαν τοῦ φύλλου ἐλέγχου, καθ' οὗ ἡ ἐνστάσις ὡς καὶ τὴν χρονικὴν περίοδον, εἰς ἣν ἀφορᾷ τούτο.

δ) σαφῆ καὶ λεπτομερῆ ἀνάπτυξιν τοῦ ἰσχυρισμοῦ ὅτι ἡ ἐπιχείρησις δὲν εἶναι βιομηχανικὴ.

ε) μνητὴν περὶ τῶν ἐπισυναπτομένων ἐγγράφων.

στ) διορισμὸν ἀντικλήτου κατοικοῦντος ἐν Ἀθήναις μετὰ ἐπακριβοῦς προσδιορισμοῦ τῆς διεμβύστεως τῆς κατοικίας αὐτοῦ.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον ἐνστάσις εἶναι ἀπαράδεκτος ἐὰν δὲ καταβληθῇ παράβολον ἴσον πρὸς τὰ 25 οἷο τοῦ φόρου τοῦ πρώτου μηνὸς εἰς δὲ ἀφορᾷ ἡ ἐγγράφη. Τὸ παράβολον τούτο καταπίπτει ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἐν περιπτώσει ἀπορρίψεως τοῦ προβληθέντος ἰσχυρισμοῦ ὅτι ἡ ἐπιχείρησις δὲν εἶναι βιομηχανικὴ.

3. Εἰς τὴν ἐνστάσιν δεῖν νὰ ἐπισυναπτεται ἐπίσης ἀπλοῦν ἀντίγραφον τοῦ προσβαλλομένου φύλλου ἐλέγχου, τὰ πρωτότυπα ἢ ἐπίσημα ἀντίγραφα τῶν ἐπικαλουμένων ἐγγράφων ὡς καὶ γραμματίων παρακαταθήκης δραγμῶν 400, αἵτινες διανέμονται δι' ἐξουσιοδότησεως τοῦ γραμματεῖος εἰς τὰ μετέχοντα μέλη τοῦ Δικαστηρίου, τὸν γραμματέα αὐτοῦ καὶ τὸν παριστάμενον κατὰ τὴν συζήτησιν ἀντιπρόσωπον τοῦ Δημοσίου. Ἐκαστον μέλος δι' ἐκαστὴν ἐκδίδουμένην ἀπόφασιν λαμβάνει δραχμ. 50, αἵτινες διπλασιάζονται διὰ τὸν εἰρηγητὴν. Εἰς τὸν γραμματέα καὶ εἰς τὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ Δημοσίου παρέχονται ἀνὰ 25 δραχμαὶ εἰς ἑκαστον.

Ὁ διορισμὸς τοῦ ἀντικλήτου, ἢ ἑκδοσις τοῦ κατὰ τὴν παρούσαν παράγραφον γραμματίου παρακαταθήκης ὡς καὶ ἡ καταβολὴ τοῦ κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον παραβόλου δύναται νὰ γίνῃ καὶ μετὰ τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως ἐν τῇ προθεσμίᾳ ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου τασσομένης, ἥτις ὅμως δὲν δύναται νὰ εἶναι κακροτέρα τῶν δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δικασίμου. Ἐν περιπτώσει μὴ προσαγωγῆς τῶν ἀποδεικτικῶν ἐκδόσεως γραμματίου παρακαταθήκης καὶ καταβολῆς τοῦ παραβόλου, ὃ ἰσχυρισμὸς τῆς ἐνστάσεως ὅτι ἡ ἐπιχείρησις δὲν εἶναι βιομηχανικὴ ἀπορρίπτεται ὡς ἀπαράδεκτος.

Ἄρθρον 3.

1. Ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορὸς παραλαμβάνων τὴν ἐγχειριζομένην ἢ τὴν κοινοποιουμένην πρὸς αὐτὸν ἐνστάσιν, τὴν περιέχουσαν ἰσχυρισμὸν ὅτι ἐπιχείρησις τις δὲν εἶναι βιομηχανικὴ, ὁφείλει:

νά παραπέμψη ταύτην τὸ ταχύτερον εἰς τὸ Εἰδικὸν Φορολογικὸν Δικαστήριον, διαβιβάζων μετ' αὐτῆς ὁλόκληρον τὸν φάκελλον τῆς ὑποθέσεως καὶ συνυποβάλλων ἐκθεσίν του περιέχουσαν πλήρη καὶ λεπτομερῆ ἀνάπτυξιν περὶ τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐνισταμένης ἐπιχειρήσεως, ὡς καὶ ἀντίκρουσιν τοῦ ἰσχυρισμοῦ αὐτῆς. Προσέτι ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου συντάσσεται καὶ ὑποβάλλεται πῖναξ ἐμφαινὼν λεπτομερῶς πάντα τὰ ὑποβληθέντα εἰς τὸ Δικαστήριον ἐν πρωτοτύπῳ ἢ ἐν ἀντιγράφῳ ἑγγράφῳ.

2. Μετὰ τὸ πέρας τῆς δίκης ὁ φάκελλος ἐπιστρέφεται ἐπιμελείᾳ τοῦ προέδρου τοῦ Δικαστηρίου, εἰς τὴν Οἰκονομικὴν Εφορίαν.

Ἄρθρον 4.

1. Αἱ ἐνστάσεις, ἅμα τῇ ὑποβολῇ αὐτῶν εἰς τὸ Εἰδικὸν Φορολογικὸν Δικαστήριον, ἐγγράφονται εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ τηρούμενον ὑπὸ τοῦ γραμματέως τοῦ Δικαστηρίου «Βιβλίον καταχωρίσεως ἐνστάσεων φόρου ἐπὶ τοῦ κύκλου ἐργασιῶν», ὅπερ συμπληρούμενον ἐκάστοτε περιέχει :

- α) Τὸν ἀριθμὸν ἀριθμὸν τῶν εἰσερχομένων ὑποθέσεων.
- β) Τὴν χρονολογίαν τῆς περιελεύσεως αὐτῶν εἰς τὸ Δικαστήριον.
- γ) Τὸ ὀνομασπεπώνυμον, τὴν ἐπωνυμίαν καὶ τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐδρας τῆς ἐπιχειρήσεως.
- δ) Τὸ περιεχόμενον τοῦ ἰσχυρισμοῦ τῆς ἐνισταμένης ἐπιχειρήσεως.
- ε) Τὰ στοιχεῖα τοῦ φύλλου ἐλέγχου καθ' ὃν ἡ ἐνστάσις.
- στ) Τὴν ἡμέραν τῆς ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως.
- ζ) Τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν χρονολογίαν τῶν ἐκδοθεῶν ἀποφάσεων.

2. Ἡ ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ, τηρουμένῳ κατὰ ἡμερολογιακὸν ἔτος, καταχωρίσις τῶν ἐνστάσεων γίνεται κατὰ συνέχειαν καὶ ἄνευ κενῶν ἢ διαγραφῶν.

Ἄρθρον 5.

1. Ἡ συζήτησις τῶν ὑποθέσεων γίνεται ἐν δημοσίᾳ συνεδρίασει.

2. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Εἰδικοῦ Φορολογικοῦ Δικαστηρίου, δοῦνται ἐκάστοτε αἱ ἡμέραι καὶ ὥραι τῶν τακτικῶν δικασίμων. Ἀπόσπασμα δὲ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἀναρτᾶται ἐν τῷ Καταστήματι, ἐν τῷ ὁποίῳ συνεδριάζει τὸ Δικαστήριον.

Ἐκτὸς τῶν οὕτως ὀριζομένων τακτικῶν συνεδριάσεων δύναται τὸ Δικαστήριον νὰ ὀρίσῃ συνεδριάσεις καὶ εἰς ἄλλας ἡμέρας.

3. Δέκα πέντε τοὺλάχιστον ἡμέρας πρὸ ἐκάστης δικασίμου ὁ γραμματεὺς τοῦ Εἰδικοῦ Φορολογικοῦ Δικαστηρίου, ἐν συνεννοίᾳ μετὰ τοῦ προέδρου αὐτοῦ, συντάσσει πινάκιον τῶν συζητηθησομένων ὑποθέσεων. Τὸ πινάκιον τοῦτο ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ γραμματέως τοῦ Δικαστηρίου, ἀναρτᾶται εἰς τὴν εἰσοδὸν ἢ εἰς ἕτερον ἐυφανὲς μέρος τοῦ Καταστήματος συνεδριάσεων τοῦ Δικαστηρίου, εἰδοποιῶνται δὲ ὁ ἐνδικοφεύμενος φορολογούμενος ἢ ὁ ἀντίκλητος αὐτοῦ καὶ ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορος δι' ἐιδικῆς προσκλήσεως, κοινικοποιουμένης ἐπὶ ἀποδείξει διὰ δημοσίου ὀργάνου πέντε τοὺλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἡμέρας τῶν συνεδριάσεων. Ἐν τῇ προσκλήσει ταύτῃ δέον νὰ σημειῶται ὁ τόπος, ἡ ἡμέρα καὶ ἡ ὥρα τῆς συζητήσεως τῆς ὑποθέσεως.

4. Ἄν ἡ συζήτησις ὑποθέσεως τινος ἀναβληθῇ ἢ ἂν ἐξ οἰουδὴποτε λόγου ἢ συνεδριάσεως ματαιωθῇ ἢ δὲν ᾔρθε καταστάξῃ δυνατὴ ἡ συζήτησις πασῶν ἢ τινῶν τῶν ἐν τῷ πινάκιῳ ὑποθέσεων, ἡ συζήτησις γίνεται κατὰ τὴν ἀμέσως ἐπομένην συνεδρίαν. Πλὴν ἂν τὸ Δικαστήριον ὀρίσῃ τὴν συζήτησιν εἰς ἄλλην ὀρισμένην δικασίμῳ, εἴτε τακτικῇν εἴτε ἐκτακτικὴν ταύτην.

Ἐν ταῖς περιπτώσεσι τῆς παραγράφου ταύτης δὲν ἀπαιτεῖται νέα πρόκλησις τῶν ἐνδιαφερομένων, πλὴν ἂν τινες τούτων ἀπουσιάζον, ὅποτε ἡ πρόκλησις ἐπαναλαμβάνεται μόνον ὡς πρὸς τοὺς.

Ἄρθρον 6.

1. Αἱ συνεδριάσεις τοῦ Εἰδικοῦ Φορολογικοῦ Δικαστηρίου γίνονται ἐν τῷ ἐπὶ τούτῳ ἐκ τῶν προτέρων δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὀριζομένην Καταστήματι.

2. Ἡ ἐνισταμένη ἐπιχειρήσις δύνανται νὰ παρίσταται αὐτοπροσώπως ἢ καὶ διὰ τοῦ πληρεξουσίου αὐτῆς δικηγόρου, διωριζομένου κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ἢ καὶ δι' ἀπλῆς ἐπιστολῆς κατατιθεμένης εἰς τὸ Δικαστήριον.

3. Τὸ Δημόσιον δύναται νὰ παρίσταται διὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἢ ἐτέρου δημοσίου ὑπαλλήλου, ὀριζομένου ἀπ' ἐυθείας ὑπὸ τούτου ἢ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 7.

Τὸ Εἰδικὸν Φορολογικὸν Δικαστήριον πρὸς μὲν ὁμοίαν τῆς αὐτοῦ κρίσεως, ὅτι ἐπιχειρήσις τις τυγχάνει βιομηχανική, λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τὰ ὑπὸ τῆς κρίνομένης ἐπιχειρήσεως καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου προσαγόμενα ὡς καὶ αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου συγκειντρωθέντα στοιχεῖα περὶ τοῦ εἶδους τῆς ἐπιχειρήσεως καὶ τῆς ἐκτάσεως τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς, εἰδικώτερον δὲ τὰ διατιθέμενα πρὸς ἄσκησιν αὐτῆς κεφάλαια, ἀτομικὰ ἢ μετοχικὰ ἢ ἄλλα ἢ καὶ ἐκ δανείων προερχόμενα, τὰ χρησιμοποιούμενα μηχανικὰ, χημικὰ ἢ ἄλλης φύσεως καὶ εἶδους μέσα, τὸ ἀπασχολούμενον προσωπικὸν ὑπαλλήλικόν καὶ ἐργατικόν, τὴν φύσιν καὶ τὸ εἶδος τῆς χρησιμοποιομένης πρώτης ὕλης, ἐφ' ὅσον χρησιμοποιοῖται τοιαύτη, τὴν συντελουμένην ἐπεξεργασίαν ἢ διασκευὴν ἢ ἐξευγενισμόν ταύτης, τὰ παραγόμενα προϊόντα, τὴν παραγωγικὴν ικανότητά, τὰ ἀκαθάριστα ἔσοδα τῆς ἐπιχειρήσεως, τὰ ὁποῖα ἐν πάσῃ περιπτώσει δέον νὰ ὦσιν ἀνώτερα τοῦ ἐνὸς ἑκατομμυρίου δραχμῶν ἑτησίως, καὶ ἐν γένει πᾶν στοιχεῖον χρήσιμον πρὸς μὲν ὁμοίαν τῆς ὁρθῆς κρίσεως τοῦ Δικαστηρίου, δυναμένου νὰ αἰτητῇ τὴν παροχὴν οἰασθήποτε πληροφορίας παρὰ τῆς ἐπιχειρήσεως καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ ἐν γένει νὰ προσερχῇται εἰς πᾶσαν ἐνέργειαν τείνουσαν εἰς τὴν συγκέντρωσιν παρ' οἰασθήποτε δημοσίας ἢ ἄλλης Ἀρχῆς καὶ ἐν γένει οἰασθήποτε Ὀργανώσεως ἢ ἐπιχειρήσεως τῶν ἀναγκαίων πρὸς λήψιν ἀποφάσεως στοιχείων.

Ὡσαύτως τὸ Δικαστήριον δύναται νὰ ἐνεργῇ αὐτοψίαν διὰ πάντων ἢ τινῶν τῶν μελῶν αὐτοῦ, νὰ ἐξετάξῃ υἱότυπας καὶ νὰ διατάσῃ πραγματογνωμοσύνην, κρίνει δὲ καὶ ἀποφασίζει κατ' ἀπόλυτον καὶ ἐλευθερὴν κρίσιν, ἡτιολογημένως.

Ἄρθρον 8.

1. Περὶ τῶν συνεδριάσεων καὶ τῶν διακρίσεων τοῦ Δικαστηρίου τηροῦνται ὑπὸ τοῦ γραμματέως λεπτομερῆ πρακτικὰ. ἅτινα εἰδικώτερον περιέχουσι :

- α') Τὸ ὀνομασπεπώνυμον, τὸν βαθμὸν καὶ τὴν ιδιότητα τῶν μετερχόντων μελῶν τοῦ Δικαστηρίου.
- β') Προσδιορισμὸν τῆς συζητηθείσης ὑποθέσεως μετὰ μνείας τοῦ ὀνομασπεπώνυμου ἢ τῆς ἐπωνυμίας τῶν διαδίκων.
- γ') Μνείαν περὶ τῆς ἐκδοθείσης καὶ δημοσιευθείσης ἀποφάσεως.

Τὰ πρακτικὰ ταῦτα ὑπογράφονται ὑπὸ πάντων τῶν μελῶν τοῦ Δικαστηρίου καὶ τοῦ γραμματέως.

2. Αἱ ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις τοῦ Εἰδικοῦ Φορολογικοῦ Δικαστηρίου δημοσιεύονται ἐν δημοσίᾳ συνεδρίασει δι' ἀναγνώσεως ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ Δικαστηρίου τῶν στοιχείων τῶν ἀφορώντων, εἰς τοὺς διαδίκους καὶ τοῦ διατακτικοῦ αὐτῶν.

Ἄρθρον 9.

1. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Δικαστηρίου, αἱ τε ὀριστικαὶ καὶ αἱ μὴ τοιαῦται, ἀριθμοῦνται ἐν συνεχείᾳ καὶ κατ' ἔτος καταχωρίζονται εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ βιβλίον μετὰ μνείας τῆς χρονολογίας αὐτῶν, τοῦ ὀνομασπεπώνυμου ἢ τῆς ἐπωνυμίας καὶ τῆς ιδιότητος τῶν διαδίκων.

2. Τὰ πρωτότυπα τῶν ἀποφάσεων φυλάσσονται εἰς ἰδιωτὴρας θυρίδας βιβλιοδετοῦνται κατὰ τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους. Ἀντίγραφον τῆς ἀποφάσεως μετὰ τοῦ ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ καταρτισθέντος ἀρχικοῦ σχεδίου τίθενται εἰς τὸν εἰσὶν φά-

καλλον τῆς δικογραφίας τὸν ἐν τοῖς ἀρχείοις τοῦ Δικαστηρίου τηρούμενον.

3. Ἐπιμελεία τοῦ γραμματέως τοῦ Δικαστηρίου τηρεῖται βιβλίον τῶν εἰς τοὺς εἰσηγητὰς πρὸς ἔκδοσιν ἀποφάσεως παραπεμπόμενων ὑποθέσεων, εἰς ὃ σημειοῦνται πᾶ ὀνόματα τῶν διαδίκων καὶ τοῦ διορισθέντος εἰσηγητοῦ, ἡ χρονολογία τῆς εἰς τοῦτον ἀναθέσεως τῶν ὑποθέσεων καὶ ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ χρονολογία τῆς ἐκδοθείσης ἀποφάσεως.

Ἐπίσης συντάσσεται καὶ ἀλφαριθμητικὸν εὐρετήριο τῶν ἐκδομένων ἀποφάσεων ἐπὶ τῇ δόξει τοῦ ἐπωνύμου ἢ τῆς ἐπωνυμίας τῶν διαδίκων.

4. Αἱ ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις τοῦ Δικαστηρίου ἀποστέλλονται, ἐπιμελεία τοῦ προέδρου αὐτοῦ, ἐπὶ ἀποδείξει ἐν κεκρυμμένῳ ἀντιγράφῳ εἰς τὸν ἀρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἐφεσον, ὑποχρεούμενον νὰ ἐκτελέσῃ αὐτάς, κατὰ τὰς ἰσχύουσας διατάξεις.

Ἄρθρον 10.

1. Τὰ ἰσχύοντα ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 39 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων Ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν ἐνστάσεων ἰσχύουσιν, ἐφ' ὅσον δὲν τροποποιῶνται διὰ τοῦ παρόντος, καὶ ὡς πρὸς τὸ Εἰδικὸν Φορολογικὸν Δικαστήριον.

2. Τὰ ἔξ ἑα γραμματογνωμοσύνης ἐνώπιον τοῦ Εἰδικοῦ Φορολογικοῦ Δικαστηρίου ἐκκαθαρίζονται κατὰ τὰ ἰσχύοντα ἐπὶ γραμματογνωμοσύνης ἐνώπιον τῶν Ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν Ἐφεσεων τοῦ νόμου 5116.

Ἄρθρον 11.

Τὰ κατὰ τῷ Εἰδικῷ Φορολογικῷ Δικαστηρίῳ τηρούμενα κυριώτερα βιβλία εἶναι : α) πρωτόκολλον τῶν εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων εἰς ὃ καταχωρίζονται ἀνελλιπῶς πάντα τὰ ἐγγράφα τῆς διαμειβομένης ἀλληλογραφίας, β) βιβλίον καταχωρίσεως τῶν ἐνστάσεων, γ) βιβλίον πρακτικῶν συζητήσεων ὑποθέσεων ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, δ) βιβλίον πρακτικῶν διασκέψεων πρὸς ἔκδοσιν ἀποφάσεων, ε) βιβλίον τῶν εἰς τοὺς εἰσηγητὰς πεμπόμενων ὑποθέσεων καὶ στ) αἱ βιβλιοδετημέναι ἀποφάσεις.

Ἄρθρον 12.

Ἐκδοθεῖσης ὁριστικῆς ἀποφάσεως τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω Εἰδικοῦ Φορολογικοῦ Δικαστηρίου, δι' ἧς ἀπερρίφθη ὁ ἰσχυρισμὸς τοῦ ἐνισχυμένου, συνεγίγεται ἡ ἀνασταλεῖσα διαδικασία τῆς θετικῆς ἀποφάσεως τοῦ φόρου τῶν κινδύνων, εἰς αὗς ἀφορᾷ ἡ γενομένη ἐγγράφη.

Ἐντὺς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως εἰς τὸν φορολογούμενον τῆς τοιαύτης ἀποφάσεως τοῦ Εἰδικοῦ Φορολογικοῦ Δικαστηρίου, αὗτος ὑποχρεοῦται νὰ ἐπιδώσῃ δηλώσιν καὶ καταβάλη τὸν φόρον τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων τῶν διαρρυσαντων κινδύνων, εἰς αὗς δὲν ἀφορᾷ ἡ ὑπὸ τοῦ Οἰκονομ. Ἐφεδρου γενομένη ἐγγράφη. Μετὰ τὴν πάροδον τῆς προθεσμίας ταύτης καταλογίζονται αἱ προσαυξήσεις τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 460/1937 «περὶ τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ κύκλου ἐργασιῶν».

Ἄρθρον 13.

1. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Εἰδικοῦ Φορολογικοῦ Δικαστηρίου ἐπιτρέπεται ἔφεσις ἐντὺς μηνὸς ἀπὸ τῆς εἰς τὸν φορολογούμενον κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως, ἐγγειριζομένη ἢ κοινοποιουμένη εἰς τὸν ἀρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἐφεσον.

Ἡ ἔφεσις μὴ ἀναισθάνουσα τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως, εἶναι ἀπρόσδεκτος ἐὰν δὲν καταβληθῇ παρόβολον ἴσον πρὸς τὰ πέντα τοῦ εἰσέσματος τοῦ πρώτου μηνός, εἰς ὃν ἀφορᾷ ἡ ἐγγράφη, ὅπως καταπίπτει ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἐν περιπτώσει ἀπορρίψεως τῆς ἐφέσεως.

Τὰ ἐν τῇ παραγράφῳ 3 τοῦ ἄρθρου 2 ὁριζόμενα ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἐφέσεων, τοῦ ποσοῦ τοῦ γραμματίου παρακαταθήκης διανεμομένου κατὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν εἰς τὰ μέλη τοῦ Δικαστηρίου, τὸν γραμματέα αὐτοῦ καὶ τὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ Δημοσίου.

2. Δικαίωμα ἐφέσεως ἔχει καὶ ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφεσορ ἐντὺς προθεσμίας δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως, μὴ ὑποχρεούμενος ὅμως εἰς τὴν καταβολὴν παραβόλου κλπ.

3. Ἡ ἔφεσις ἐκδικάζεται ὑπὸ Δευτεροβάθμιου Εἰδικοῦ Φορολογικοῦ Δικαστηρίου ἐδρεύοντος ἐν Ἀθήναις καὶ συγκεκριμένου ἐξ :

α) Ἐνὸς Συμβούλου τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὡς προέδρου, ὁριζομένου μεθ' ἐνὸς ἀναπληρωτοῦ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ πρότασιν τοῦ Προέδρου τοῦ Σώματος.

β), γ) καὶ δ) Τριῶν οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων ἐπὶ βραβύ Διευθυντοῦ ἢ Τμηματάρχου α' τάξεως, ὁριζομένων, μεθ' ἐνὸς ὡς πρὸς ἑκαστον ἀναπληρωτοῦ, ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

ε) Ἐνὸς Διευθυντοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἑθνικῆς Οἰκονομίας ὁριζομένου μεθ' ἐνὸς ἀναπληρωτοῦ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας.

στ) Ἐνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ ἐν Ἀθήναις Συνδέσμου Βιομηχανῶν καὶ Βιοτεχνῶν, καὶ

ζ) Ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῆς ἐν Ἀθήναις Ὀμοσπονδίας τῶν Βιοτεχνικῶν Σωματείων.

4. Ὡς πρὸς τὸν διορισμὸν τῶν ὑπὸ στοιχεῖα στ' καὶ ζ' μελῶν καὶ τοῦ γραμματέως τοῦ Δικαστηρίου ἐφαρμόζονται τὰ ὑπὸ τῶν παραγράφων 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 1 ὁριζόμενα.

5. Μέλη τοῦ Δευτεροβάθμιου Εἰδικοῦ Φορολογικοῦ Δικαστηρίου δὲν δύνανται νὰ ᾖναι οἱ μετασχόντες τῆς ἐκδόσεως τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως.

6. Αἱ διατάξεις τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 2 ὡς καὶ τῶν ἄρθρων 3 ἕως καὶ 11 ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν καὶ ἐπὶ τοῦ Δευτεροβάθμιου Εἰδικοῦ Φορολογικοῦ Δικαστηρίου.

Ἄρθρον 14.

1. Ἐν περιπτώσει ἀπορρίψεως τοῦ ὑπὸ τῆς ἐπιχειρήσεως προβληθέντος ἰσχυρισμοῦ ὅτι αὕτη δὲν τυγχάνει βιομηχανικῆ, δὲν δύνανται ὁ ἰσχυρισμὸς αὗτος νὰ ἐπαναληφθῇ κατὰ τὰς ἐπομένους φορολογικὰς περιόδους, ἐξαιρέσει τῶν περιπτώσεων ἃς θέλει ὁρίσει ὁ Β. Διάταγμα.

Διὰ τοῦ αὐτοῦ Β. Διατάγματος θέλουσιν ὁρισθῇ καὶ αἱ περιπτώσεις καθ' ἃς δικαιούται ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφεσορ νὰ ἐπιδιώξῃ ἐκ νέου τὴν ὑπαγωγὴν εἰς τὴν φορολογίαν ἐπιχειρήσεως, τῆς ὁποίας ὁ προβληθεὶς ἰσχυρισμὸς ὅτι δὲν τυγχάνει βιομηχανικῆ ἐγένετο δεκτός.

2. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δευτεροβάθμιου Εἰδικοῦ Φορολογικοῦ Δικαστηρίου ἐπιτρέπεται αἰτήσεις ἀναιρέσεως ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας διὰ τοὺς ἐν ἄρθρῳ 42 τοῦ νόμου 3713/1929 ἀναφερομένους λόγους.

Ἄρθρον 15.

1. Κατὰ τῶν μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων τοῦ ὑπὸ τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου 660/1937 προβλεπομένου Εἰδικοῦ Φορολογικοῦ Δικαστηρίου, εἴτε ἡσκήθη κατ' αὐτῶν ἀναθεώρησις εἴτε μὴ, ἐπιτρέπεται ἔφεσις ἐνώπιον τοῦ Δευτεροβάθμιου Εἰδικοῦ Φορολογικοῦ Δικαστηρίου ἐντὺς προθεσμίας δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦτου προβλεπομένην διαδικασίαν, ἐπὶ καταβολῇ τοῦ νομίμου παραβόλου ὡς καὶ τῇ προσαγωγῇ γραμματίου παρακαταθήκης.

2. Δικαίωμα ἐφέσεως ἐντὺς τῆς αὐτῆς προθεσμίας ἔχει καὶ ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφεσορ.

3. Ἐκκρεμαῖς ἐνστάσεις καὶ αἰτήσεις ἀναθεωρήσεως περὶ τοῦ χαρακτηρισμοῦ ἐπιχειρήσεως τιнос ὡς βιομηχανικῆς, συζητηθεῖσαι ἢ οὐκ, ἐφ' ὅσον μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος δὲ ἐξεδόθη ἐπ' αὐτῶν ἀπόφασις, παραπέμπονται πρὸς συζήτησιν, αἱ μὲν ἐνστάσεις ἐνώπιον τοῦ Εἰδικοῦ Φορολογικοῦ Δικαστηρίου, αἱ δὲ αἰτήσεις ἀναθεωρήσεως, χαρακτηρισζόμεναι ὡς ἐφέσεις, ἐνώπιον τοῦ Δευτεροβάθμιου Εἰδικοῦ Φορολογικοῦ Δικαστηρίου τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 16.

1. Ὅπου ἐν ἄρθρῳ 7 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1981/1939

«περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως του Κώδικος φορολογίας καθαρών προσόδων κλπ.» γίνεται μνεία του υπό της παραγράφου 2 του άρθρου 9 του 'Αναγκαστικού Νόμου 660/1937 «περί του φόρου επί του κύκλου εργασιών» προβλεπομένου Ειδικού Φορολογικού Διαστηρίου και της υπό του Ε. Διατάγματα της 28 Μαρτίου 1938 προβλεπομένης διαδικασίας, νοούνται τα διά του παρόντος νόμου συνιστώμενα Διακαστήρια και η επί τούτων εφαρμοζομένη διαδικασία. Ωσαύτως επί των αὐτῶν περιπτώσεων εφαρμόζονται κατ' αναλογία και οι διατάξεις περί παραβόλου και γραμματίου παρακαταθήκης.

2. Αἱ διατάξεις του άρθρου 1 του αναγκαστικού νόμου 1982/1939 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως του υπ' αριθ. 660/1937 αναγκαστικού νόμου περί του φόρου επί του κύκλου εργασιών» εφαρμόζονται και επί των υπό του ἐν τῷ παρόντι αναγκαστικῷ νόμῳ προβλεπομένου Ειδικού Φορολογικού Διαστηρίου ἐκδοθησόμενων αποφάσεων.

3. Ἡ διάταξις της παραγράφου 2 του άρθρου 9 του 'Αναγκαστικού Νόμου 660/1937 «περί του φόρου επί του κύκλου εργασιών» και τὸ ἀπὸ 28 Μαρτίου 1938 Β. Διάταγμα «περί του Ειδικού Φορολογικού Διαστηρίου, χαρακτηρισμοῦ ἐπιχειρήσεως τινος ὡς βιομηχανικῆς, διὰ τὴν ἐπιβολὴν του φόρου κύκλου εργασιῶν» καταργοῦνται.

Εἰδικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 17.

1. Εἰς τὸ ἐδάφιον 8 του άρθρου 3 του Κώδικος φορολογίας ἐπιτηδεύοντος προστίθεται ἡ ἀκόλουθος περίοδος.

«Εἰς τὰς διατάξεις του παρόντος ἐδαφίου δὲν ὑπάγονται ποικίλθαι, ἐργολάβιαι και ἐνοικιάσεις δημοσίων κλπ. προσόδων ποσῶν κατωτέρων τῶν δραχμῶν εἰκοσι πέντε χιλιάδων (25.000) ἐκάστη».

2. Ἡ ἰσχὺς της διατάξεως της ἀνωτέρω παραγράφου ἀρχεται ὅτ' ἢς ἰσχύσαν αἱ δι' αὐτῆς συμπληρούμεναι διατάξεις του ἐδαφίου 8 του άρθρου 3 του Κώδικος φορολογίας ἐπιτηδεύοντος, ὁ τυχὼν ὅμως καταβληθεὶς φόρος δὲν ἐπιστρέφεται.

Ἄρθρον 18.

1. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὑπὸ ἀσφαλιστικῶν ἐταιριῶν ἡ ὑπὸ του άρθρου μόνου του ἀπὸ 21 Φεβρουαρίου 1937 Β. Διατάγματος ἐπιβληθεῖσα, ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων εἰσπράξεων τῶν ἀσφαλιστικῶν ἐταιριῶν κλῆθον πυρὸς, εἰσσοδὰ πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν πόρων του Ταμείου Πυροσβεστικῆς Ἰπηρεσίας ὑπελογισθῇ εἰς ποσοστὸν μείζον του νομίμου (50)ο, αἱ ἀσφαλιστικαὶ αὗται ἐταιρίαι ὑποχρεοῦνται νὰ ἀποδώσωσιν εἰς τὸ Ἀρμόδιον Ταμεῖον τὸ ἐπὶ πλέον εἰσπραχθὲν ποσόν.

2. Ἡ καταβολὴ του κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ὁριζομένου ποσῶ γίνεται ἐφ' ἅπαξ σὺν τῇ ἐπιδόσει εἰς τὸν ἀρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἐφεσον δηλώσεως ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ της ἐνάρξεως της ἰσχύος του παρόντος.

3. Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως ἡ ἀμελείας πρὸς ἀπόδοσιν του ποσῶ τούτου, ἐνεργεῖται βεβαίωσις ἐπ' ὀνόματι τῶν ὑποχρέων ἀσφαλιστικῶν ἐταιριῶν κατὰ τὴν διαδικασίαν τὴν ἰσχύουσαν προκειμένου περὶ της Δ' Κατηγορίας τῶν καθαρῶν προσόδων.

Ἄρθρον 19.

1. Τὸ πρῶτον ἐδάφιον της παραγράφου 1 του άρθρου 7 του ἀναγκ. νόμου υπ' αριθ. 1552/1939 «περί προστασίας της στρατονομικῆς παραγωγῆς» ἀντικαθίσταται ὡς ἀκόλουθως:

«1. Ὁ ὑπόχρεως εἰς τὴν καταβολὴν του φόρου, φυσικὸν ἢ νομικὸν πρόσωπον, δεῖ εἰς ἐπιδίωξη δηλώσιν τῶν καθ' ἑκάστην μὴνα πωληθεισῶν ποσοτήτων «ραιγιόν», ὡς και τῶν χρησιμοπονηθεισῶν τοιούτων. Ἡ δηλώσις ἐπιδίδεται ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ της λήξεως του μηνός, τὸν ὁποῖον ἀφορᾷ αὕτη, εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφεσον της περιφερείας της ἐδοῦς της ἐπιχειρήσεως, καταβαλλομένου σὺν αὐτῇ, ἐξ ὁλοκλήρου του ἀναλογούντος φόρου».

2. Ἡ προηγουμένη παράγραφος εφαρμόζεται ἐπὶ τῶν ἀπὸ του μηνός Ἰουλίου 1939 και ἐφεξῆς πωλουμένων και χρησιμοποιομένων ποσοτήτων «ραιγιόν».

Ἄρθρον 20.

1. Τὸ ἀρθρον 9 του υπ' αριθ. 1981/1939 ἀναγκαστικῶν νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἀκόλουθως:

«1. Φορολογούμενοι φόρου συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου δηλούντες ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ της ἐνάρξεως της ἰσχύος του παρόντος νόμου ὡς πρὸς τὰ οἰκονομικὰ ἔτη 1937-38, 1938-39 και 1939-40 εἰσδημάματα ἐκ μερισμάτων και τεκομεριδίων μετοχῶν και ὁμολογιῶν ἡμεδαπῶν ἀνωνύμων ἐταιριῶν ἀπαλλάσσονται ἐκ του βεβαιωμένου ἤδη και μὴ καταβληθέντος ἡ ἐφεξῆς βεβαιωθησόμενου φόρου συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου τῶν οἰκονομικῶν ἐτῶν 1936-37 και προηγουμένων, ποσῶ ἴσου πρὸς τὸν φόρον τὸν ἀναλογούντα ἐπὶ τῶν δηλουμένων τοιούτων προσόδων. Πρὸς προσδιορισμὸν του ἀναλογούντος ἐπὶ τῶν δηλουμένων ὡς ἀνωτέρω εἰσδημάτων ἐκ κινήτων ἀξιῶν φόρου, τὰ εἰσδημάματα ταῦτα λογίζονται ὡς ἀνέχοντα εἰς τὰ ἀνώτερα κλίμακα της προσόδου της δηλώσεως.

«2. Εἰς ἣν περίπτωσιν ὡς πρὸς τὰ πρὸ του 1937-38 οἰκονομικὰ ἔτη ὑπάρχουσιν ὀφειλαὶ ἐκ φόρου συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου πλειόνων του ἐνδὲς ἐτῶν ἢ πλειόνων της μᾶς βεβαιώσεων, ἡ διὰ του παρόντος ἀρθρου παρεχομένη ἀπαλλαγὴ ἐνεργεῖται κατὰ σειρὰν, γιγνομένης ἀρχῆς ἀπὸ της παλαιότερας βεβαιώσεως.

«3. Ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφερος μετὰ τὴν ἐπίδοσιν της κατὰ τὴν παράγραφον 1 δηλώσεως ὑπογενοῦται, ὅπως προβῇ εἰς ἑκπτώσιν του πρὸς τὸν φόρου συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου τῶν πρὸ του 1937-38 οἰκονομικῶν ἐτῶν.

«4. Ὁ εἰς τὰς κατὰ τὴν παράγραφον 1 του παρόντος ἀρθρου δηλώσεις ἀνέχων φόρος καταβάλλεται ἐφ' ἅπαξ, δὲν καταλογίζεται δὲ εἰς αὐτὸν προσαύξησις λόγῳ ἐκπροθέσμου».

2. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων της παραγράφου 1 του παρόντος ἀρθρου ἀρχεται ἀφ' ἣς και ἡ τῶν ἀντικαθισταμένων, οἱ δὲ ἐπὶ τῇ βᾶσει τούτων δηλώσαντες φορολογούμενοι κείνεται κατὰ τὰς διατάξεις της προηγουμένης παραγράφου.

Ἄρθρον 21.

Προκειμένου περὶ ὑποθέσεων φόρου της α' κλάσεως της Γ' κατηγορίας (εἰσδημάτων ἐκ κινήτων ἀξιῶν) τῶν καθαρῶν προσόδων, ἡ κατὰ τὰς διατάξεις της παραγράφου 2 του ἀρθ. 35 του Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων προθεσμία πρὸς ἐγγράφην εἰς συμπληρωματικὸν φορολογικὸν κατάλογον παρατείνεται, ἐφ' ὅσον ἔληξε πρὸ της ἐνάρξεως της ἰσχύος του παρόντος, μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1939.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Νομβρίου 1939.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πόεδρος

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη

Α. ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΔΟΥΡΕΝΤΗΣ, ΑΝΔΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΑΝΣ, ΑΓΓ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ, Ν. ΣΠΕΝΤΖΑΣ, Σ. ΠΟΥΛΩΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΙΗ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, Κ. ΜΠΟΥΡΜΗΟΥΔΗΣ, Θ. ΝΙΚΟΛΑΟΥΔΗΣ, Κ. ΜΑΝΙΑΛΑΚΗΣ, Α. ΤΖΙΦΟΣ, Μ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη και ἐτέθη ἡ μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Νομβρίου 1939...

Ὁ ἐπὶ της Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ